

Dagbog Sommerferie 2009

Dag/dato	Ture/andet
Lørdag d. 13-06 Legnickie, Polen	Afgang. Måløv kl. 8.30 Fint vejr hele vejen til Legnickie, Polen. Det blæste en del, men vi havde mest medvind. Vi ankom til campingpladsen ”Legnickie Pole, PN 725 ved 17-tiden. Det er en hyggelig lille plads og billigt, 50 PLN=85 kr. Om aftenen var vi til koncert i den lokale by, hvor der var byfest med musik og fyrværkeri kl. 24. Vi bemærkede at der var rigtig mange meget berusede mennesker, det var faktisk lidt sørgeligt at se på.
Søndag d. 14-06 Hotel Marko, Przemysl, Polen	Afg. Legnickie kl. 10.45 Igen fint vejr 20-25 °C. De første 250 fin motorvej, derefter ca. 200 km vejarbejde på landevej med en hastighed på 50-70km/t. Vi fandt efter lidt omveje campingpladsen i Przemysl, men den havde lukket, så vi skulle finde et hotel. Inden vi gjorde det kørte vi ud til Polen – Ukraine grænsen for at se hvor meget kø der var. Jeg havde læst på nettet at det normalt tog flere timer at komme over med bil, men der var kun få personbiler. På tilbagevejen fra grænsen fandt vi et hotel der hedder ”Marko” (ankom ved 20-tiden), som havde bevogtet parkering og trådløst internet, så det var perfekt. Vi spurgte om vi kunne få noget at spise, men desværre havde restauranten lukket. Vi fik derfor lov til at tage vores køleskab fra bilen med op på værelset og kunne derfor smøre lidt mad med lidt rødvin til.
Mandag d. 15-06 Hotel ”NTON”, Shevchenko, 16, Shevchenko Ave., 79005, L’viv, Ukraine	Afg. Przemysl kl. 10.15 Vi besluttede at køre de 6km ud til grænsen til Ukraine, for at se hvor mange biler der holdt i kø. Der var to køer, en lang en med mange biler og en anden hvor der holdt en bil. Jeg kørte hen bag den ene bil og håbede på at det var den rigtige kø. Efter 50 minutters venten blev vi vinket frem og det er meget hurtigt! Vi fik ved grænsen vekslet vores Zloty til ukrainske Grivna. Vejen fra grænsen til L’viv var ikke god, men heller ikke det værste vi har prøvet. Det værste var de meget høje bump der var ved ind –og udkørsel af de små byer. Vi havde jo vores mountainbikes bag på, så vi lå lidt lavt. Vi havde på forhånd udset os et hotel (via nettet), som vi ville prøve at finde uden nogen bykort og vha. de højere magter fandt vi det ret hurtigt. Vejene inde i L’viv er meget dårlige så 20-30km/t er hastigheden. Vi fik checket in på hotel ”NTON” kl. 12.30, men ukrainsk tid kl. 13.30. Vores værelse var en ren suite, et dobbeltværelse med stue, soveværelse og stort badeværelse. Der var TV, elkoger og køleskab. I restauranten var der trådløst netværk. Vores værelse kostede 329kr/nat med morgenmad, dejligt billigt. Efter vi havde spist frokost (medbragte madpakker) gik vi ved 16-tiden de ca. 6 km ind til centrum af byen (L’viv). Vi gik lidt rundt og så på det hele, for at få et indtryk af byen. Vi fik 2 ostemadder, 1 vand og 1 stor øl på en restaurant for 11kr. Derefter skulle vi lige finde Tourist Informationen, men det var ikke så let (de kyrilliske bogstaver) og da vi endelig fandt det, havde de ingen brochure. Vi tog sporvognen hjem pris=0,70kr/person. Vi skulle med linje 7, men kom til at tage 7A, så vi fik en rundtur i byen, men den flinke konduktør fortalte os hvor vi skulle stige af og hvor vi skulle gå hen for at komme med linje 7. Vi kom hjem til hotellet ved 20.30-tiden og gik ned i restauranten og spiste 2 x kylling med grøntsager, 1 vand og 2 store øl, det kostede i alt 46 kr. Mens vi sad i restauranten ringede jeg til min søster Lis i Tyskland for at ønske tillykke med fødselsdagen. Vi fik ligeledes chat’et med Lena og skrevet mail til Jimi og Anette.
Tirsdag d. 16-06	Var nede i restauranten og spise morgenmad kl. 8, men desværre var der kommet en busfuld polakker, så der var trængsel ved tag

<p>Hotel ”NTON”, L’viv</p>	<p>selv bordene. Vi tog vores mad med ud i den dejlige gårdhave. Efter morgenmaden tog vi linje 7 (sporvogn) ind til byen ved 11-tiden. Vi gik rundt og så på kirker og museer indtil kl. 15.30 kun afbrudt af lidt frokost ved 13-tiden. Vi fik pølser + pommefrites (ligner os ikke at spise sådan noget, men vi kunne jo ikke læse spisekortet) med salat og dejligt kryderi, 1 vand og 1 stor øl for tilsammen 47 kr. Vi var hjemme igen ved 16-tiden og derefter stod den på kaffe og indkøbt kage. Aftensmaden i restauranten bestod af en slags Gullasch i en lerkrukke + rødvin(81 kr.) i alt 137 kr. lidt dyrt p.g.a. vinen.</p>
<p>Onsdag d. 17-06 Hotel ”NTON”, L’viv</p>	<p>I dag var der ikke så mange til morgenmaden og det var dejligt. Vi tog igen ved 11-tiden ind til byen med linje 7. Vores mål var Frilandsmuseet i Shevchenkivsky Park, men ”vores” linje 7 kørte et helt andet sted hen end vi havde forventet og først efter adskillige kilometers gang (ca. 1 time), lykkedes det Lisbeth at finde et gadenavn på et af vores 3 bykort. Vi gik derefter et stykke tilbage hvor vi var kommet fra med sporvognen og Kai fik fat i en Taxa, som kørte os til Frilandsmuseet (omkring 45 kr. for en Taxa næsten på tværs af L’viv. Der var lidt problemer med at få en Taxa, de 2 første Taxa’er kørte hastigt bort, når Kai sagde hvor vi skulle hen, men det viste sig at være fordi de troede at han sagde politi. Da han fik fat i den 3. Taxa sagde Kai ikke navnet, men viste det til chaufføren og da Kai så sagde navnet fortalte han at hvis det blev udtalt forkert, lød det som politi. Frilandsmuseet var meget interessant og vi gik rundt der i 2 timer. Der var mange gamle træhuse- og kirker, som var samlet fra store dele af Ukraine. Fra Frilandsmuseet gik vi ned mod byen og tog sporvogn linje 2 ind til centrum. Vi var meget heldige med vejret, for mens vi sad i sporvognen, regnede det meget kraftigt, men da vi nåede ind til centrum af L’viv holdt det oppe med at regne. Priserne er generelt lave her i Ukraine for ex. koster en stor bakke jordbær 4,90 kr. Vi fik vekslet lidt Euro, købt lidt brød til køreturen i morgen, spiste lidt pizza inden vi tog 7’eren hjem til hotellet. Vi var hjemme ved 17-tiden og gik så småt og pakkede lidt samme, så vi var klar til at køre videre til byen Chernivtsi i det sydvestlige Ukraine. Gik kl. 20 ned i restauranten for at spise og i dag fik vi kylling, 1 vand, 2 øl, is + frugt for i alt 47 kr., ja det er sku’ billigt her, hvis man fravælger rødvin. Mens vi ventede på maden, fik vi lige skye’t med Lena og fik at vide det var gået godt med hendes eksamen.</p>
<p>Torsdag d. 18-06 Hotel ”Cheremosh”, 13-a, Komarov str., Chernivtsi, Moldova</p>	<p>Afg. L’viv kl. 9.05 Vi havde set på kortet hvordan vi skulle komme ud af byen og videre til Chervivtsi, det så ret simpelt ud, men et er hvordan det står på vores kort, noget andet er hvordan vejene i virkeligheden går. Vi kørte rundt i omkring 1 time og 45 minutter inden vi fandt ud det rigtige sted. Fra L’viv til Chernivtsi var der mange små byer vi skulle igennem, så det tog lang tid. Desuden var vejene som forventet heller ikke særlig gode. Vi var igen heldige med vejret omkring 25°C og næsten ingen skyer. Der var det meste af strækningen i dag store landbrugsområder og mange steder hvor udsigten var meget flot. Vi kom til Chervivtsi ved 16-tiden og skulle nu blot finde vores hotel, som vi havde set på nettet. Men da vi forgæves havde ledt efter hotel ”Cheremosh” i over en time måtte vi finde en alternativ løsning. Kai gik derfor hen til en Taxa og vha. fakter og engelsk (som han ikke forstod) lykkedes det Kai at forklare situationen og da chaufføren så hotellet i vores bog forstod han. Taxa’en kørte derefter foran og ledte vej til hotellet. Vi havde aldrig fundet det selv, kunne vi nu se. Chaufføren fik sine penge (19 kr.) og fortalte også Kai hvordan vi næste morgen skulle køre ud af byen for at komme til Moldova. Her er lige et par forklaringer på hvorfor vi ikke kunde finde hotellet: 1) Vi havde kun navn og adresse på hotellet skrevet med vores bogstaver, men ikke med kyrilliske bogstaver. 2) Vi havde ingen bykort over Chervivtsi, som har omkring 250.000 indbyggere (år 2001). 3) Alle gadenavne står kun med kyrilliske bogstaver. 4) Der var meget tæt trafik. 5) Vejene inde i byen er meget dårlige.</p>

	<p>Vi fik checket in på hotellet ved 18-tiden. Vi havde valgt dette hotel fordi der var bevogtet parkering. Der var en flot udsigt fra vores værelse på 9. etage. Det endte med at vi spiste aftensmad på et pizzeria, fordi vi ikke kunne finde andet passende. De gjorde sig meget umage med at tale engelsk, men det endte med at foregå mere på tegnsprog end engelsk.</p>
<p>Fredag d. 19-06</p> <p>Hotel "Vila Iris", 49/10, Dacia, Chisinau</p>	<p>Afg. Chervivtsi kl. 9.30</p> <p>Vi gentog "succeen" med ikke at kunne finde ud af byen fra L'viv. Kai havde ellers fået forklaret vejen af taxa chaufføren og det var ganske nemt. Til højre ved hotellet, til venstre ved første store vej, til højre ved næste store vej og derefter ligeud og så bare følge skiltene mod Chisinau i Moldova. Men problemet var bare at inde i byen var der ingen skilte, de kom først i udkanten af byen. Vi var lige nede og vende tæt på grænsen til Rumænien, men det var jo grænsen til Moldova vi søgte. Efter ca. 1 times kørsel var vi på rette vej mod Moldova. Vi var dog flere gange i tvivl om det var den rigtige vej og da vi var ca. 5km fra grænsen til Moldova stoppede Kai bilen og gik hen og spurgte nogle der stod ved et busstoppested om vi var på rette vej og det var vi heldigvis. Vi var lidt spændt på hvor lang tid det ville tage at komme over, men det tog kun 1 time, så det var ikke så galt. Kai talte engelsk med en af de unge toldere, som fortalte at han havde været i både Århus og København. Ved grænsen var folk meget interesseret i vores mountainbikes og vi fik indøvet et lille tricks, som vi brugte ved en del grænseovergange. Hvis tolderne bad os om at åbne for vores tagboks, skyndte Lisbeth sig ud og lagde vores mountainbikes på Thule cykelholderen ned og åbnede bagdøren. Alle toldere var så begrjstret for vores Thule cykelholder, at de helt glemte at se vores tagboks, som jeg derfor ikke åbnede. Vi havde foruden at den var låst også spændebånd på for at forhindre at boksen åbnede når vi kørte.</p> <p>Det kostede ca. 21kr at komme ind i Moldova, men betalingen foregik på et vekselkontor, så samtidig fik vi vekslet alle vores ukrainske penge. Vi kørte først gennem det nordlige Moldova, som er meget frodigt og samtidigt meget fattigt. Det meste transport foregår her med hestevogn. Det så ud som de fleste i dette område er mere eller mindre selvforsynende, de har alle en have med mange forskellige frugter og grøntsager, desuden en masse dyr, som går og græsser i grøftekanten. Det midterste stykke vej mellem grænsen og Chisinau var meget flot, med storslåede udsigter til store landbrugsområder, hvor der gik mange og arbejdede. I begyndelsen var det mest majs og korn der blev dyrket af de mange landarbejdere, men senere blev det mere og mere vinmarker. Vejene fra grænsen og helt til Chisinau var meget dårlige, specielt var der ca. 50km hvor vi kørte lige så meget i venstre side som i højre, og her var der mange steder ligefrem livsfarlige huller. Hvis vi havde overset et af disse huller var vi ikke kommet længere end til Moldova og måske ikke med livet i behold! Da vi kom til Chisinau, var vi spændt på om vi kunne finde hotellet, vi havde som sædvanlig ikke noget kort over byen, men vidste kun hvad hotellet hed, adressen og at det lå i retningen af lufthavnen. Men det utrolige skete, uden problemer fandt vi hotel "Vila Iris", hvor vi checkede in kl. 17.30. Tilkørselsforholdene og parkering ved hotellet var lidt af en prøvelse, men vha. Lisbeth fik jeg parkeret Kia'en udenfor hotellet. Der stod i beskrivelsen af hotellet at der var overvågning af parkeringspladsen, men det kunne vi ikke se, dog blev vi beroliget af personalet på hotellet som fortalte at det var sikkert at holde der på fortorvet foran hotellet. Vores mountainbikes blev skjult og lås inde bag hotellet, personalet mente at det var bedste sådan, da vores MTB'er var meget værdifulde (man kunne ikke få tilsvarende cykler i Moldova). Efter vi havde fået installeret os på vores værelse, gik vi ud og spiste. 1 dyr flaske rødvin (65kr), 2 x kød på spid samt dessert = 140kr. Det må jo siges at være billigt set med danske øjne.</p>
Lørdag d. 20-06	Efter morgenmaden kørte vi en lille tur (10km) på mountainbike til en park i det sydlige Chisinau og derefter tog vi bus 122 ind til

<p>Hotel "Vila Iris", 49/10, Dacia, Chisinau</p>	<p>centrum. Der var rigtig gang i Chisinau denne lørdag. Der var koncert som baggrundsmusik til et cykelløb, der foregik på hovedgaden. Vi gik rundt i byen fra 11-tiden til ved 16-tiden. Det er en herlig by med en god atmosfære. Vi fik set de kendte steder og oplevede kun behagelige mennesker. Om aftenen ved 21-tiden var vi ovre på vores favorit restaurant og få kylling fillet, pommes frites, salat, øl og vand for 68kr.</p>
<p>Søndag d. 21-06 Hotel "Vila Iris", 49/10, Dacia, Chisinau</p>	<p>Efter morgenmaden kørte vi en dejlig tur på MTB (14km) i både by og på landet. Da vi kom hjem havde vi igen problemer med låsen til vores værelse, men receptionisten kom og hjalp os. Vores mountainbikes står låst inde bag hotellet, når vi ikke bruger dem. Efter MTB-turen og et bad, gik vi over i et supermarked og købte brød, pålæg og drikke. Dernæst gik vi hjem på hotellet og spiste frokost. Da vi havde fordøjet frokosten, gik vi over i en park (indgang 0,50kr. fordi de troede Kai var pensionist) for at slappe af. Vi var i parken i ca. 3 timer i det skønneste vejr. Der var frøer i en af søerne og de kvækkede med en meget dyb lyd. Der var mange sommerfugle samt fugle. Mange mennesker gik stille rundt og nød det dejlige vejr og naturen. Parken var desværre lidt forsømt, man kan godt se at riget fattes penge. Om aftenen spiste vi igen på vores favoritrestaurant lige overfor hotellet. Vi var lidt trætte begge to efter vores MTB-tur og det varme ophold i parken, så det passede os glimrende at gå derover og spise.</p>
<p>Mandag d. 22-06 Camping "Hanul Piratilor", Navodari, Str. Mamaia- Navodari</p>	<p>Afg. Chisinau kl. 8.30 Vi fik som sædvanlig dejlig morgenmad og ifm. morgenmaden talte vi en del med receptionisten, der som den anden receptionist også var universitetsuddannet indenfor turisme. Vi diskuterede politik og Moldovas fremtid. Vi gav ham lidt drikkepenge, da han hele tiden havde været meget flink. For første gang i lang tid kom vi godt ud af byen (Chisinau) og det gik godt til lige ved grænsen til Rumænien. Vejene fra Chisinau og til grænsen varierede fra farlige huller til det bedste vi har kørt på længe. I nærheden af byen Comrat var der en omkørsel hvor vi blev ledt ned af en meget dårlig, surt når vi lige havde kørt på det bedste nylagte EU-asfalt i lang tid. Passagen af grænsen til Rumænien ved Galati gik meget hurtigt (15 minutter) og det var vi lidt overraskede over. Kai jokede lidt med de rumænske toldere om at vi havde EPO med, fordi de ville se hvad der var i vores tagboks og vi havde ikke lyst til at tage vores snore af tagboksen og på igen, hvis vi kunne blive fri for det. Det lykkedes igen at aflede dem med snak og en demo af vores Thule cykelholder. Vi åbnede faktisk ikke vores tagboks en eneste gang ved grænserne, utroligt når man tænker på alle de underlige grænser vi passerede. Vores ophold i Galati blev af lidt længere varighed end planlagt. Vi kørte rundt i byen i omkring 1 time inden vi besluttede at køre efter Bukarest. Da vi havde kørt lidt i retningen af Bukarest, stod der pludselig efter Constanta, så var vi igen på rette vej, men det holdt desværre kun til vi nåede byen Braila. Problemet med Braila var, at der ingen skilte var, så derfor kunne vi ikke finde ud af byen, men efter at vi havde været forbi rådhuset 3 gange, kom der en betjent hen til os for at forklare vejen ud af byen. Han tegnede ruten op på et stykke papir, han ville vise vejen på et kort, men problemet var at vi ikke havde nogen kort over Rumænien. Betjenten undrede sig en del over at vi ikke havde nogen kort, men hans tegning af vejen fik os ud af byen i andet forsøg. På en lille tankstation udenfor Braila købte vi et kort over Rumænien og samtidig viste damen i butikken Kai, hvilke vej vi skulle køre for at komme hurtigst til Constanta ved Sortehavet. Vi kom til campingpladsen ved Constanta ved 20-tiden og meget trætte efter de mange timer i bilen. Vi fik hurtigt sat teltet op og gik derefter op til restauranten og spiste kl. 21.45, kort før lukketid. Om natten blev det lidt tordenvejr med lidt regn og tidligt næste morgen regnede det kraftigt, men holdt heldigvis oppe ved 6-tiden.</p>
<p>Tirsdag d. 23-06</p>	<p>Efter morgenmaden gik vi til stranden (ca. 200m) ved 10-tiden, herligt vejr omkring de 30°C, lækker strand (ikke mange</p>

Camping ”Hanul Piratilor”	mennesker), det dejlige Sortehav – det er ferie! Da vi efter 3 timer på stranden var godt gennemstegt gik vi op til teltet og spiste frokost. Derefter tog vi vores mountainbikes og kørte ind mod Constanta, men det var ikke alle steder der var lige godt at køre. Vi ledte efter en bank så vi kunne få vekslet vores Moldova Lei, men det lykkedes ikke, så Kai hævdede i stedet 300 rumænske Lei på Visa-kortet. Vi fandt senere ud af at Moldova Lei ikke kan veksles i Rumænien og efter vi kom hjem fandt Kai ud af at de heller ikke kunne veksles i Danmark. På tilbagevejen til campingpladsen fandt vi en god vej helt ude ved strandpromenaden, hvor vi rigtigt kunne studere turister. Da vi kom tilbage til campingpladsen fik vi et dejligt bad og gik derefter og ordnede forskellige småting. Om aftenen gik vi hen til campingpladsen ”Campingplads-S”, som ligger lidt omme af stranden for at spise aftensmad, vi gad ikke lave noget selv. Vi spiste kylling+pommes frites+salat samt grillet laks+salat+ 1 flaske god rødvin til en samlet pris på 136kr. billigt. Info om campingpladsens sanitære forhold som var ok: stå-lokum, bruser uden brusehoved og kun varmt vand på bestemte tider, men det fungerede rigtig fint og der blev ofte gjort rent.
Onsdag d. 24-06 Camping ”Hanul Piratilor”	Efter morgenmaden gik Kai op og betalte for en dag mere, mens Lisbeth vaskede tøj for anden gang på turen. Vi gik først ned til stranden ved 11-tiden og var der i ca. 2 timer. Derefter frokost og en middagslur i skyggen. Lisbeth fik vasket det sidste beskidte tøj og sidst på eftermiddagen startede vi bilen, for første gang på denne plads og kørte ind til byen Navodari for at handle. Vi var ved at blive træt af restaurant mad og ville derfor endelig have lov at lave vores egen mad. Vi fik handlet og kørte hjem hvor Lisbeth fik lavet en lækker ret af schnitzer, masser af grøntsager, nye kartofler og en god flaske rumænsk rødvin.
Torsdag d. 25-06 Camping ”Hanul Piratilor”	Da vi havde spist morgenmad kørte vi på mountainbikes ind til byen Navodari. Vi ville se lidt af byen og prøve om vi kunne købe et kort over Bulgarien. Det lykkedes ikke, men i stedet for fik vi et par dejlige kager ved en bager. Efter MTB turen gik vi ned til Sortehavet og fik en dukkert. Derefter det sædvanlige frokost og en middagslur i skyggen. Kai fik pudset sin MTB og begge cykler blev smurt inden de blev sat på plads bag på bilen, klar til morgendagens tur til Bulgarien. Efter middagsluren drak vi kaffe og gik på stranden igen. Der var store bølger og flere folk på stranden end der plejede at være om formiddagen. Aftensmaden stod Lisbeth igen for og det var som altid lækkert, denne gang ledsaget af en fortryllende rødvin som vi havde købt i Moldova.
Fredag d. 26-06 Camping Kavatzi, 3km syd for Sozopol	Afg. Camping ”Hanul Piratilor” ved Constanta kl. 9.20 Vi kom let og smertefrit gennem Constanta og derefter gik det stille og roligt mod den bulgarske grænse. Grænsepassagen tog kun få minutter, men vi skulle have en Vignette til 5 Euro for at køre på de bulgarske veje. I Nordbulgarien var mange af kornmarkerne allerede høstet og andre steder stor der solsikker i fuld flor på de store marker, et rigtig flot syn. Det er lidt vanskeligere at finde vej her i Bulgarien end i Rumænien, fordi her anvendes de kyrilliske bogstaver. Men på trods af det og manglende skiltning lykkedes det alligevel at komme godt gennem byen Varna. Mellem Varna og Burgas var der en del bjergkørsel. Vi fik på en lille tankstation købt et kort over Bulgarien, bedre sent end aldrig. Det er første gang vi har været på ferie uden at have kort til de lande vi besøgte, ved ikke lige hvad der er sket for tur planlæggeren (Kai). På strækningen Varna – Burgas var der mange meget unge ludere, der stod ude ved vejen for at tiltrække kunder. Vores passage af Burgas gik i første omgang ikke så godt, vi endte ud af en mindre vej på vej mod Tyrkiet. Vi fik vendt bilen og fandt den rigtige vej ud af byen mod campingpladsen ved Sozopol. Vi troede at der på E87/9 var skiltet til campingpladsen, men det var der ikke, så vi kørte for langt. Derefter kørte vi lidt tilbage mod Burgas og derefter i retningen ad Kaviska og efter 3km kørsel fandt vi pladsen (ankomst kl.16.30). Vi talte lige med damen i receptionen og gik derefter i på pladsen

	for at finde en god plads, hvor der var lidt skygge. Prisen var 72kr/døgn med strøm, varmt vand, rigtige toiletter og 200m til Sortehaver – perfekt. Der lå et lille supermarked (meget lille, som havde næsten alt) overfor campingpladsen og der fik vi det nødvendige til aftensmaden. Vi nåede også en dukkert i Sortehavet inden aftensmaden. Det er en dejlig rolig plads vi har fundet, men mange fugle, som vi ikke kender stemmerne på.
Lørdag d. 27-06 Camping Kavatzi, 3km syd for Sozopol	Stod op ved 7.30-tiden da solen havde varmet teltet op. Mens vi sad udenfor teltet og spiste modgenmad, kom der en hestevogn for at tømme skraldespanden tæt ved vores telt. Efter morgenmaden kørte vi til Sozopol for at handle og hæve lidt penge. Da vi kom tilbage havde Lena og vi fik snakket med hende. Inde i byen var vi på internetcafe for at finde et hotel i Sofia som havde overvåget parkering, vi fik ligeledes skrevet mails til dem derhjemme. Efter frokost tog vi et par timer på stranden, men sidst på eftermiddagen begyndte det at regne og tordne. Heldigvis blev det ikke rigtig til noget, men det småregnede stadig da vi havde lavet aftensmad, så for første gang sad vi inde i teltet og spiste. Efter aftensmaden gik vi om langs kysten, Lisbeth skulle vise mig 2 andre campingpladser, som ligger lidt længere væk fra Sozopol. På den første plads vi kom til lå campingvognene helt ud på stranden, så det må være vogne man kan leje. Den næste plads virkede mere organiseret, her stod campingvognene længere væk fra stranden og der var flere spisesteder. Efter den dejlige aftenstur langs stranden, var det hjem i seng – ping (citat Lisbeth).
Søndag d. 28-06 Camping Kavatzi, 3km syd for Sozopol	I dag stod vi tidligt op (7.05), fordi vi ville ud og køre mountainbikes inden det blev for varmt. Vi kørte ad de små veje langs kysten ind til Sozopol. På vej ind til Sozopol mødte vi en løber, som viste sig at være dansker. Han havde købt en lejlighed her nede for 3 år siden. Lejligheden ligger tæt på den campingplads hvor vi bor, så vi ved at den ligger godt. Ham jyden og 6 andre danskere havde købt dem på samme tid. Man skulle give omkring 2500kr i leje pr. uge. Han fortalte at m2 prisen her lå på ca. 2000 Euro. Da vi kom til Sozopol kørte vi bla. rundt i den gamle by og så de mange gamle træhuse, i de stejle snævre gader. Det var virkelig praktisk at vi havde vores MTB'er med. Fra Sozopol kørte vi videre mod Burgas og lidt udenfor Sozopol op af den stejle grusvej, som førte op til nogle hoteller der ligger højt over byen. Da vi endelig kom op var udsigten pga. mange træer desværre ikke særlig god, som vi havde forventet. Fra Sozopol kørte vi tilbage af landevejen mod campingpladsen. Vi fortsatte forbi pladsen og ligeledes forbi de 2 andre campingpladser videre til Dytni, et klippefremspring, som vi kan se vra "vores" strand. Vi kørte ned af en lille grusvej og endte ude ved nogle vilde klippeformationer. Lige før vi gik ned af en smal sti mod vandet, så vi pludselig en skildpadde. Den blev lidt bange og krøb ind i skjoldet, men Kai fik taget det på video. Ude på klipperne hoppede de unge mænd ned i vandet. Nogle af dem hoppede fra 8-10 meters højde. Efter vi havde set udspring og nydt den flotte udsigt, cyklede vi hjem, fik et velfortjent bad og frokost. Derefter stod den på 1½ times afslapning på luftmadrassen i skyggen – herligt. Det begyndte at buldre i det fjerne, så vi besluttede at tage en hurtig svømmetur inden det begyndte at regne, men da vi kom tilbage fra stranden, klarede det op igen og blev fint vejr. Vi fik lavet lidt praktisk arbejde: backup af billeder, ladet batterier til fotoapparat op, skrevet postkort og dagbog. Vi gik hjem og lavede aftensmad og Kai fik ringet til Jimi. Efter aftensmaden gik vi ned til stranden og sagde god nat til den, derefter op til købmanden for at få en is. Mens vi sad ved teltet og spiste is, så vi en Ildflue (Sankt Hans orm) i hækken, den sad nok så flot og lyste op. God nat.
Mandag d. 29-06	Stod op og spiste morgenmad kl. 7. Vi fandt cykeltøjet frem og kørte kl. 8.15. Vi kørte af bagvejen til Sozopol igen og hvem mødte vi igen, selvfølgelig den løbende dansker, han fortalte hvor han boede og hvis vi kom forbi gav han kaffe. Lisbeth var inde på

<p>Camping Kavatzi, 3km syd for Sozopol</p>	<p>posthuset i Sozopol for at aflevere vores postkort, inden vi kørte videre i retningen af Burgas. Vi fandt en lille vej der gik parallelt med den store trafikerede vej mod Chernomorec. Der var ingen trafik så det var dejligt at cykle der. Vi kunne se efter fugle, sommerfugle og mennesker, men vi skulle huske at se efter hullerne i vejen for de var store og der var mange. Endnu en gang dejligt at vi har fået vores mountainbikes med på denne tur. Vi kørte ned til vandet hvor der lå en helt ny by og det så ud som om det var de rige der boede her. Vi fulgte kysten om til Chernomorec. På et dejligt sted ved strandpromenaden købte vi et par stykker pizza og sad og nød den flotte udsigt, folk på stranden og det gode vejr. Vi ville køre samme vej tilbage, men pludselig var vi ved at komme ind på militært område og måtte derfor køre en lille omvej. Resten af vejen tilbage til Sozopol forløb uden problemer. På tilbagevejen var vi inde i vores favoritbutik og købe lidt mad samt grøntsager (+ en rigtig god vin) i butikken ved siden af. Det sidste stykke fra butikken og til campingpladsen skulle vi lige prøve en lille smutvej, som danskeren havde fortalt om. Det var bare ned på lille klinge, op over bakken, så kunne vi trille hjem uden at træde i pedalerne. Da vi var kommet hjem skyndte vi os at skifte fra cykeltøj til badetøj, men Kai havde et lille problem, hvor var badebukserne, han kunne ikke finde dem, så han hoppede i et par shorts. Det begrænsede dog hans svømning, fordi han ikke kunne holde bukserne oppe! Efter svømmeturen og et brusebad var det tid til frokost. Dejligt efter skøn cykeltur og svømmetur. Selv om det tordnede lidt i det fjerne, lagde vi os over i skygge og fik en lille middagslur. Efter middagssøvn og kaffe var Lisbeth nede og bade. Det blev heldigvis ikke til noget med tordenvejr, men i stedet blev det dejligt solskinsvejr. Vi gik og pakkede til morgendagen tur og cyklerne blev placeret på cykelholderen bag på bilen. Efter opvasken købte vi en is og gik langs stranden for at se om vi kunne finde det sted hvor danskeren boede, men det lykkedes ikke. Vi fik sagt farvel til det dejlige Sortehav og forhåbentlig på gensyn en anden gang. Hjemme igen sad vi og nød den dejlige aftenluft, inden vi gik i seng. Vi havde planer om at stå tidligt op.</p>
<p>Tirsdag d. 30-06 Hotel Brod, 66 Simeonovsko Shose blvd. Sofia</p>	<p>Afg. Sozopol kl. 8.20 Stod op kl.6, fik pakket sammen, spist morgenmad og et brusebad inden vi kørte. Vi var ved at køre forkert allerede i Burgas, men Kai var inde på en tankstation og købe et kort over Sofia og spurgte samtidig om vej, så vi kom af sted mod Tyrkiet. Vejen mod grænsen var forholdsvis god, så vi kunne ligge på 60-80km/t. På den første del af turen mod grænsen, var mange af markerne i en meget dårlig stand. Der var f.eks. vinmarker, som var næsten helt tilgroet med ukrudt, det var et tydeligt tegn på kommunismens fald. Den sidste del af vejen til grænsen var meget forskellig og pludselig på en lille smal bjergvej gik der 2 køer ude på vejen, men det gjorde ikke så meget for der var næsten ikke noget trafik. Passagen af den bulgarske – tyrkiske grænse tog kun ca. 15 minutter. Check af papirer pas, grønne kort osv. foregik vha. en usb nøgle. Ved den første grænsekontrol indlæste man data og de følgende steder aflæste de derefter data på usb nøglen. Vi havde ikke lige forventet det på en lille grænsestation mellem Bulgarien og Tyrkiet. Kai fik igen en snak med en af tolderne om vores mountainbikes. Han spurgte om prisen på Kai's MTB og blev chokeret da han fik at vide prisen var omkring 1000 Euro. Tolderen havde for 14 dage siden været i Bulgarien og købt en MTB for 100 Euro! (nok ikke samme standard). Da vi havde passeret grænsen skiftede vejene helt karakter. De første 5-10km var helt ny asfalt og bortset fra de steder hvor der var vejarbejde, var vejen meget fin. Efter ca. 1 times kørsel kom vi på motorvejen mod Edirne og Bulgarien. Både på den bulgarske og tyrkiske side var der mange solsikkemarkere. I mange af de små byer vi kørte igennem i Tyrkiet, sad mændene ved små bord i cafeerne, men der skulle også være en meget høj arbejdsløshed i dette område. Vi så ikke mange kvinder og slet ikke nogen på cafeerne. Kai skulle absolut høre tyrkisk musik, nu vi var kommet til landet, men han sagde at det lød som om sangerne</p>

	<p>havde ondt i maven. Efter et par timer i Tyrkiet passerede vi igen grænsen til Bulgarien, kun få kilometer fra grænsen til Grækenland. Passagen var denne gang ikke så hurtig, de bulgarske toldere og politi havde ikke så travlt. Det tog ca. ½ time denne gang. Endnu engang faldt Kai i cykelsnak med en tolder og Lisbeth måtte kalde på Kai, for vi havde fået lov at køre. Fra Edirne og til Plovdiv i Bulgarien blev der mere trafik, fordi det var den vej mange skulle for at komme på motorvejen til Sofia. Som det kan gå når der ikke er skilte, kørte vi forkert i Plovdiv, men vi fortsatte bare lidt længere af landevejen og kom derefter ved næste tilslutning på motorvejen mod Sofia. Det var rart at komme på motorvej efter de mange kilometer på smal stærk trafikeret landevej. Undervejs i dag havde Lisbeth forsøgt at sætte sig lidt ind i vejen til hotellet i Sofia, men det var jo ikke så let, når vejnavnene står med kyrilliske bogstaver. Heldigvis fandt hun til sidst også det hotel vi helst ville bo på og uden at køre forkert fandt vi det. Vi fik parkeret bilen i en aflåst kælder, fik båret vores tasker op og indrettet os på værelset. Det var et dejligt værelse med udsigt over byen, men pga. fugtigt vejr/regnvejr var det ikke så klart. Vi fik lige et brusebad inden vi gik ned i restauranten for at spise kl. 20.15. Kai fik kylling filet med ost, skinke, bacon og salat. Lisbeth fik svinefilet med salat. Vi fik vin til og gav i alt 190kr. (vin = 95kr.) ikke lige de priser vi er vant til. Kai prøvede at finde en campingplads i Kroatien, som skulle være mellemstation mellem Sofia og Bled i Slovenien. Lisbeth forsøgte at finde ud af hvad vi skulle se ind i Sofia næste dag og ligeledes finde ud af hvor vi skulle stige af bussen. Men det er jo en stor udfordring pga. de kyrilliske bogstaver. Så var det god nat efter en lang og koncentreret dag fra Sortehavet til Sofia.</p>
<p>Onsdag d. 01-07 Hotel Brod, 66 Simeonovsko Shose blvd. Sofia</p>	<p>Vi havde sovet godt og Kai vågnede først 7.30, mens Lisbeth havde ligget og læst et stykke tid. Vi var nede i restauranten og få dejlig morgenmad bl.a. nutella og røræg. Ved 10.30-tiden gik vi hen til busstoppestedet, som var lidt svært at finde pga. vejarbejde, men vi fik lidt hjælp af en mand der også kom ud fra hotellet og som så ud til at skulle med bussen, så ham fulgte vi bagefter. Det var billigt at køre med bussen ind til centrum 1 Leva (3,75kr.). Busserne var i en bedre stand end i Chisinau i Moldova. Vi prøvede at med på kortet, men det var svært pga. de kyrilliske bogstaver og på et tidspunkt gik det galt og vi anede ikke hvor vi var. Vi stod af ved en park hvor der var flere cafeer og vi gik ind på en af dem for at finde ud af hvor vi var. Vi kikkede på kortet, men vi kunne ikke finde det gadenavn hvor cafeen lå. Kai spurgte så en servitrice og bad hende udpege stedet på kortet, men hun så meget forvirret ud og kunne ikke finde ud af kortet, men hun sagde at vi var cirka i dette område og pegede så på kortet. Da vi havde drukket ud gik vi over til det nærmeste lyskryds og efter ca. 10 minutters søgen på kortet fandt vi gaden og kunne nu endelig begive os mod centrum af Sofia. Vi gik først af Boulevard Vitosha (gade) ind mod Juzhen Park med det store Kulturpalads. En kæmpe stor grim bygning fra kommunist tiden, 17.000m² i alt med koncert- og kongressale, biografer og et underjordisk butikcenter. Man kan godt forestille sig at der i weekenden ifm. koncerter er liv og glade dage her. Vi fortsatte af de små gader op mod Aleksandar Nevski-kirken. Her så vi den første af mange små kælderbutikker med et hul på størrelse med en katteløb, her igennem foregik ekspeditionen. Varerne var så udstillet på siderne af ekspeditionsstedet, vi opdagede først butikken, da en mand sad på hug midt på fortovet og der stod 2 personer bag ham i kø. Nogle af butikkerne var meget små, så ekspedienten måtte ikke være stor og tyk, så kunne vedkommende ikke vende sig dernede.</p> <p>Vi kom derefter op til Aleksandar Nevski-kirken, som for ikke så mange år siden havde fået forgyldt kuplerne, som var meget flotte. Der er plads til 7000 mennesker i kirken, når de står op. Det var en skam at det var så mørkt inde i kirken, for det var svært at se alle malerierne på væggene. Kirken trængte generelt til en indvendig restaurering, men pengene var nok givet ud til de forgyldte kupler. Bagefter var vi inde i Skt. Sofia-kirken en rød murstenskirke fra 500-tallet, der har lagt navn til byen. Vi kunne se at de var ved at</p>

	<p>tage forskallingen af, så kirken kom tilbage til det oprindelige udseende. Vi fandt en cafe ved en park med en masse figurer, der fik vi en sandwich og sodavand. Bagefter gik vi hen forbi præsidentens administration og videre hen til markedshallen. Det var lidt anderledes end vi havde forestillet os. Vi havde forestillet os at de lokale stod og solgte deres varer, men her var der ”rigtige” forretninger med kølediske og alt muligt, som et dansk indkøbscenter. Vi fik købt brød, mandler og vin på tilbud. Den gamle badeanstalt var desværre under ombygning, så der kunne vi ikke komme ind. Derefter videre til Banja Bashti-moskeen med den slanke minaret, som blev bygget af tyrkerne i 1576. Det er den eneste islamiske helligdom i Sofia, som stadig er aktiv. Kai var på vej ind i moskeen, men da han skulle betale 2 Leva (8kr.), gik han igen. Ved Uafhængighedspladsen gik vi ned gennem fodgængertunnelen og så de små butikker under gadeplan, samt resterne af den lille Skt. Petka Samardzhiska-kirken fra 1300-tallet. Kirken blev bygget under gadeniveau for at den ikke tog opmærksomheden fra tyrkernes moskeer. Det begyndte at regne kraftigt, så vi løb i tørvejret ved det tidligere statslige varehus CUM, som nu er et moderne indkøbscenter. Den store brede søjlegang ved CUM gav fint læ for det uvejr som nu kom. Det regnede og tordnede kraftigt i omkring 45 minutter, hvor det var livsfarligt at gå udenfor og vi var vel omkring 50 mennesker fanget her i uvejret. Selv de herreløse hund søgte ly for uvejret, det var meget slemt. Vi gik tilbage gennem de underjordiske butiksgader, men her havde de haft oversvømmelse pga. uvejret, så mange steder var de ved at suge vandet op i butikkerne. Vi gik igen forbi præsidentens administrationsbygning og denne gang opdagede vi at der lå en ruin inde i gården. Det er Skt. Georg-kirken, Sofias ældste bygning, en lille rødstensrotunde fra omkring 100-200-tallet. (En rotunde er en cylindrisk formet (eller blot med cirkulær grundplan) bygning ofte tildækket af en kuppel).</p> <p>Så kom det spændende øjeblik hvor vi skulle finde tilbage til busholdepladsen. Vi gik tilbage gennem de små og større gader, var lige inde i en lille cafe og få lidt pizza (Kai), brød med sukker (Lisbeth) og lidt at drikke. Når vi går ned af de små gader ser vi mange sjove ting, f.eks. ser vi hvordan elkablerne løber uden på murene, man kan godt forestille sig at der er god mulighed for en kortslutning her. Det begyndte så småt at regne igen, men denne gang ingen torden og heldigvis fandt vi hurtigt vores bus. Kai havde så travlt med at vi skulle stå af, så vi kom af for tidligt og måtte derfor gå ca. 1km gennem et vejarbejde med mange vandpytter. Da vi kom tilbage på hotellet fik vi hængt det våde tøj op, vasket ben og tæer. Kai gik i gang med at finde et overnatningssted i Kroatien, men der er næsten ingen campingpladser i Øst Slavonien, så det ender nok med at vi finder et hotel. Lisbeth fik skrevet dagbog og ved 20.30-tiden gik vi ned i restauranten for at få aftensmad. Kai fik kylling filet rullet sammen med krydderier indeni. Lisbeth fik kartofler lavet i en potte. Vi fik rødvin til og det blev i alt 50 Leva (190kr.). Ved 22-tiden gik vi op på værelset, Kai skulle lige lave lidt på Computeren og Lisbeth skrev dagbog.</p>
<p>Torsdag d. 02-07</p> <p>Hotel Slaven, Nova Gradiska</p>	<p>Afg. Sofia kl. 9</p> <p>Kai stod op kl. 6.30 og vi gik ned i restauranten for at spise morgenmad kl. 7.30. Retur til værelset, et hurtigt bad, pakke sammen og ned i kælderen til bilen med taskerne. Da Kai kørte op fra kælderen skræbde cykelholderen på cementgulvet, fordi opkørslen var så stejl, men den person der var nede og låse op for os, løftede alt det han kunne, mens Kai kørte, så vi kom op uden alt for mange skrammer. Vi kom fint ud af Sofia på trods af manglende skiltning og den tætte morgentrafik. Vejen fra Sofia til den serbiske grænse var meget fin. Det tog lidt tid at passere grænsen og vi havde lidt svært ved at finde ud af hvor passagen for personbiler var, fordi vi var de eneste ved grænsen. Fra grænsen til Nis var der en del bjergkørsel og tunneler, vi forstår godt at de endnu ikke har lavet motorvej her, det bliver meget dyrt pga. af de mange bjerge. Motorvejen begyndte ved Nis og herefter var det super god motorvej</p>

	<p>helt til den kroatisk grænse. Det var også skønt at skiltningen nu var god og ikke med kyrilliske bogstaver, som i Bulgarien. Der var ligeledes mange fine restepladser og tankstationer, Serbien er virkelig blevet et land med en god infrastruktur, i hvert fald her igennem hovedfærdselsåren. I Beograd blev trafikken tættere og tættere og det endte med at vi holdt stille på motorvejen i omkring 10 minutter, fordi en masse trafik inde fra byen blev ledt ud på motorvejen. Da vi havde passeret Beograd gik det igen stærkt, for nu var der ikke ret meget trafik. Kort før grænsen fik vi tanket op og lidt at spise. Grænsepassagen tog kun få minutter, men for indrejse til Serbien var der en meget lang kø. Vi kan nu tydelig se at sommerferien i Vesteuropa er begyndt for alvor, der var masser af tyskere, hollændere, franskmænd, italienere og endda danskere, det har vi ikke været vant til tidligere på turen, da har det næsten kun været ”indfødte” turister. Vi havde søgt på nettet for at finde et sted at bo i Østslavonien (østlige del af Kroatien), men havde kun fundet 2 hoteller i nærheden af byen Zupanja. Lisbeth kom på den geniale ide, at vi bare kunne finde et motel/hotel ved motorvejen og det gjorde vi så. Vi stoppede ved Nova Gradiska hvor hotel ”Slaven” ligger. Vi fik hurtigt indrettet os på værelset og fik vores mountainbikes placeret i receptionen! Efter et bad og lidt afslapning, gik vi hen i restauranten og fik aftensmad. Tilbage på værelset så vi fjernsyn, bl.a. en udsendelse om Michael Jackson og nyheder fra Bosnien-Hercegovina, som kun ligger 5km fra hotellet. Der var lidt ballade i landet, vi så hvordan militæret i tanks kørte rundt i gaderne og forsøgte at rydde op, fordi folk havde lavet barrikader med affalds containere.</p>
<p>Fredag d. 03-07 Camping Bled, Kidriceva 10c, Bled, Slovenien</p>	<p>Afg. Nova Gradiska, Hotel Slaven kl. 9.15 I dag var vi lidt længe om at komme af sted, men vi skulle jo heller ikke køre så langt, kun til Bled i Slovenien. Det tog kun en times tid, så var vi ved Zagreb og lige ved byen var der en del trafik. Vi kom hurtigt over grænsen til Slovenien og kørte videre mod Ljubljana. På vej mod Bled blev det mere og mere overskyet, så vi sad og diskuterede om vi, hvis det var fugtigt og regn i Bled, skulle køre tilbage til Kroatien og i stedet søge mod Adriaterhavet. Men det blev Bled (ankomst kl. 14) på trods af en kraftig byge lige da vi skulle slå op. Efter vi havde fået sat teltet op, gik vi og ordnede lidt småting, Kai fik bl.a. planlagt en lille ”begynder” MYB-tur, som senere skulle vise sig at være hård nok! Fik handlet ind til aftensmad på campingpladsen, spiste aftensmad og gik en lille aftentur ved den skønne sø.</p>
<p>Lørdag d. 04-07 Camping Bled</p>	<p>Vi stod op ved 7.30-tiden, i dag skulle vi endelig ud og køre mountainbike igen. I aften kom der en stor gruppe mountainbikere fra Tjekkiet (ca. 20 telte – 50 personer), som vi havde fornøjelsen at følge lidt med i. Vi kørte en dejlig tur på 51,5km (Kai har aldrig kørt så langt på MTB før), 1400 højdemeter til Krma dalen, som følger floden Radovna et langt stykke. Da vi kom tilbage hen på eftermiddagen, fik vi et velfortjent bad, frokost (14.30) og efterfølgende middagslur. Dejlig Lisbeth mad til aften og en skøn tur i nabolaget. I løbet af eftermiddagen/aftenen havde Kai planlagt en MTB-tur, som skulle vise sig at blive det vildeste man kan byde sig selv på en ferie.</p>
<p>Søndag d. 05-07 Camping Bled</p>	<p>Stod tidligt op (ved 7-tiden) i det dejlige vejr, da der var blevet lidt varmt i teltet. Vi fik tanket op (morgenmad) og gjort os klar til dagens tur. Det blev en meget, meget hård tur på 51,3km og 3300 højdemeter, flot at Lisbeth kunne klare disse udfordringer. Vi kom så sent tilbage at vi spiste ”frokost” ved 16.30-tiden. Da vi var så sent hjemme, kunne vi ikke nå at få en middagslur, selv om vi begge var dødtrette. Heldigvis havde vi levninger fra de to sidste dage, som vi kunne mikse sammen til noget dejligt aftensmad. Vi gik en aftentur over til roklubben for at få lidt af stivheden ud af kroppen og for at få en is.</p>

Mandag d. 06-07 Camping Bled	Efter morgenmaden kom vi af sted ved 9.30-tiden. I dag skulle det være en nem lille tur, vi kørte den sædvanlige stejle tur op til de 3 byer. I Krnica var vi inde i et supermarked og købe lidt mad, vi havde glemt vores madpakker i køleskabet – skandale! Vi fik også lige hævet 150 Euro i pengeautomaten ved supermarked. Vi kørte derefter videre og efter ca. 10km fik vi følgeskab af en anden mountainbiker, en ældre herrer på 57 år fra Bled. Han viste os vej og vi fik snakket en del med ham, mens vi fulgtes ad et par kilometer opad. Han viste os hvilke vej vi skulle tage, når vi skulle køre tilbage til Bled. På tilbagevejen var vi lige inde i et supermarked i Bled og handle, men da vi kom ud, stod det ned i stænger så vi stod lidt og ventede på at regnen skulle aftage lidt. Lidt længere nede i byen, var Kai inde i en forretning og købe et par nye badebukser, de gamle var på mystisk vis forsvunden ved Sortehavet. Tilbage på campingpladsen fik vi et bad, frokost og en dejlig middagslur i regnvejret. Ved 18-tiden begyndte solen heldigvis at skinne igen, så vi kunne som sædvanlig side ud og spise aftensmad. Vi havde snakket om at hvis vejret ikke var bedre i morgen, ville vi køre nordpå.
Tirsdag d. 07-07 AXXE Motel, Kassel-Ost	Afg. Camping Bled kl. 9.15 Da vi vågnede var det tørvejr, men det så meget mørkt ud og mens vi spiste morgenmad diskuterede vi om vi skulle køre eller blive. Efter lidt overvejelser pakkede vi sammen og kørte nordpå. Det var en klog beslutning, for da vi var færdige med at pakke og skulle til at køre, begyndte det at regne. Dagens mål var vores sædvanlige campingplads ” Seitz-Camping Praforst” ved Hünfeld tæt på Kassel, men vejret var meget ustadigt hele vejen gennem Østrig og til Kassel. Vi besluttede derfor at køre ind på AXXE Motel ved Kassel-Ost (ankomst kl. 18.15). Her fik vi et værelse med morgenmad og aflåst garage for 67 Euro. Dejligt at sidder inde på værelset og se hvordan det regnede udenfor, godt vi ikke skulle slå telt op i det vejr.
Onsdag d. 08-07	Afg. Kassel kl. 7.45 Efter at vi havde fået et overdådigt morgenmåltid, var det bare med at få pakket sammen, komme over til bilen med taskerne og komme af sted. Det gik stærkt nordpå, fordi der var meget lidt trafik. Den største forhindring var vejret, der visse steder gjorde at vi måtte sætte farten ned. Vi var også heldige ved Puttgarten – Rødby færgeren, her var ventetiden kun ganske kort og vi kom til Måløv kl. 14.45. 500km på 7 timer inklusiv færgeoverfart er vist ret hurtigt. En herlig tur gennem 11 lande på 25 dage er overstået. De 6000km som vi kørte føltes ikke så langt, men vi har også set en del nye og spændende lande som Ukraine, Moldova, Rumænien, Bulgarien, Tyrkiet og Serbien.

Diverse information om priser:

Benzinpriser pr./liter:

- Tyskland = 9,95kr.
- Serbien = 8,30kr.
- Slovenien = 8,24 kr.

- Polen = 7,85 kr.
- Bulgarien = 7,72 kr.
- Rumænien = 7,16 kr.
- Moldova = 5,16 kr.
- Ukraine = 4,71 kr.
-

Typiske madpriser for 2 personer:

- Bulgarien (Sofia): Aftensmad + rødvin = 190 kr.
- Rumænien: Aftensmad + rødvin = 136 kr.
- Moldova: Aftensmad, øl og vand for 68kr., Aftensmad, rødvin (65kr) samt dessert = 140kr.
- Ukraine: Aftensmad, vand, 2 øl, is + frugt = 47 kr., Aftensmad + rødvin(81 kr.) = 137 kr.

Overnatning for 2 personer på hotel med morgenmad:

- Bulgarien (Sofia) = 448 kr.
- Polen = 222 kr.
- Ukraine (L'viv) = 330 kr., Chernivtsi = 283
- Moldova (Chisinau) = 372 kr.
- Kroatien (Nova Gradiska) morgenmad + aftensmad! = 445 kr.
- Tyskland (Kassel) morgenmad + aflåst garage = 499 kr.

I Ukraine (L'viv) var prisen på en stor bakke jordbær = 4,90 kr.